

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 45/05-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2005 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Bárányu prerokoval sťažnosť A. Š., B., zastúpeného advokátkou JUDr. M. Č., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 18 C 122/01, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 122/01 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. 18 C 122/01 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. A. Š. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý nahradit' trovy právneho zastúpenia A. Š. vo výške 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) právnej zástupkyňi JUDr. M. Č. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti A. Š. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2005 doručená sťažnosť A. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. Č., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 18 C 122/01.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 45/05-8 zo 16. februára 2005 prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie.

Predsedníčka okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu, ktorá jej bola doručená 29. marca 2005, vyjadrila, že okresný súd netrvá na verejnom pojednávaní pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 8. apríla 2005 oznámila, že netrvá na verejnom pojednávaní pred ústavným súdom.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd využil možnosť postupu podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a upustil od ústneho pojednávania, pretože vzhľadom na charakter posudzovanej veci, v ktorej je rozhodujúci prehľad spisu, nemožno od ústneho pojednávania očakávať ďalšie objasnenie veci.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že žalobou zo 14. augusta 2001 doručenou okresnému súdu sa domáhal vyslovenia zákazu rušenia autorského práva, odstránenia následkov jeho porušenia, ako aj poskytnutia zadosťučinenia a náhrady škody proti odporcovi – S. p., a. s., B.

Vzhľadom na skutočnosť, že v uvedenej veci nebol od podania návrhu vykonaný okresným súdom ani jeden úkon, sťažovateľ podal 9. augusta 2004 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov. Podpredsedníčka okresného súdu v odpovedi z 30. septembra 2004 uviedla, že „... bol konštatovaný zo strany súdu objektívny prietah v konaní z dôvodu vysokého počtu vybavovaných vecí“. Napriek uvedenej skutočnosti nestanovil okresný súd ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu termín pojednávania.

S prihliadnutím na vzniknuté prietahy v konaní spôsobené okresným súdom sťažovateľ vo svojom návrhu výroku rozhodnutia (petite) žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní sp. zn. 18 C 122/01 a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov. Zároveň sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 600 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

Ústavný súd výzvou zo 16. marca 2005 požiadal predsedníčku okresného súdu, aby sa v zmysle ustanovenia § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde vyjadrila k sťažnosti

sťažovateľa. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení z 29. apríla 2005 uviedla prehľad úkonov vykonaných v predmetnej veci a vyjadrila sa, že okresný súd postupoval v danej veci v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vybavovaných vecí v oddelení 18 C.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom stanovisku zároveň navrhla nepriznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v prípade, že ústavný súd dospeje k záveru, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov bolo porušené, a to z dôvodu pretrvávajúceho nedostatočného personálneho obsadenia okresného súdu vzniknutého po odchode sudkýň do dôchodku, na materskú dovolenku a na Krajský súd v Bratislave, ako aj neúmerne vysoký nápad vecí na občianskoprávnom úseku.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti sťažovateľa, stanoviska predsedníčky okresného súdu a najmä podrobného preštudovania spisu okresného súdu sp. zn. 18 C 122/01 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Sťažovateľ doručil okresnému súdu 14. augusta 2001 návrh na začatie konania - žalobu o vydanie zákazu rušenia autorského práva, odstránenie následkov porušenia tohto práva a poskytnutie zadosťučinenia a náhrady škody a 15. augusta 2001 prílohu k danej žalobe. Okresný súd vydal 16. augusta 2001 pokyn na pripojenie výpisu z obchodného registra týkajúceho sa odporcu k posudzovanému spisu.

Okresný súd vydal 17. septembra 2001 pokyn na doručenie výzvy právnej zástupkyňi sťažovateľa, aby v určenej lehote predložila písomnosti týkajúce sa predmetu konania. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 29. októbra 2001 čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania a požadované písomnosti.

Okresný súd vydal 30. októbra 2001 pokyn na zaslanie výzvy sťažovateľovi, aby v stanovenej lehote uhradil súdny poplatok v súvislosti s návrhom na začatie konania. Podľa

záznamu o zaplatení z 30. novembra 2001 bola úhrada súdneho poplatku okresnému súdu doručená 28. novembra 2001. Okresný súd vydal 10. decembra 2001 pokyn na doručenie návrhu sťažovateľa, ako aj úpravy petitu z 25. októbra 2001 odporcovi, aby sa k nim vyjadril v určenej lehote. Odporca doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie 23. januára 2002.

Okresný súd vydal 24. januára 2002 pokyn na doručenie vyjadrenia odporcu právnej zástupkyňi sťažovateľa. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 27. februára 2002 stanovisko k vyjadreniu odporcu. Okresný súd vydal 27. februára 2002 pokyn na doručenie stanoviska právnej zástupkyne sťažovateľa odporcovi a 11. marca 2002 pokyn na predloženie spisu zákonnému sudcovi na ďalší postup v konaní. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 20. marca 2002 vyjadrenie k predmetu konania.

Podľa úradného záznamu okresného súdu z 8. júla 2002 splnomocnený zástupca právnej zástupkyne sťažovateľa nahliadol v uvedený deň do predmetného spisu. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 27. novembra 2002 žiadosť o urýchlenie začatia konania. Okresný súd vydal 14. apríla 2003 pokyn na doručenie prípisov právnej zástupkyňi sťažovateľa, aby v určenej lehote upresnila petit žaloby, a odporcovi, aby predložil písomnosti týkajúce sa predmetu konania.

Odporca doručil okresnému súdu 15. mája 2003 požadované písomnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 9. júna 2003 upresnenie petitu žalobného návrhu. Okresný súd vydal 8. októbra 2003 pokyn na prípravu veci na pojednávanie a 13. októbra 2003 pokyn na predloženie spisu zákonnému sudcovi.

Okresný súd uznesením č. k. 18 C 122/01-62 z 27. októbra 2003 nariadil sťažovateľovi upresniť petit žaloby v určenej lehote a vydal pokyn na pripojenie výpisu z obchodného registra týkajúceho sa odporcu k posudzovanému spisu. Odporca doručil okresnému súdu 19. novembra 2003 písomnosti týkajúce sa predmetu konania. Právna

zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 25. novembra 2003 požadované dokumenty v zmysle uznesenia okresného súdu č. k. 18 C 122/01-62 z 27. októbra 2003.

Okresný súd vydal 16. januára 2004 pokyn na vypracovanie uznesenia o pripustení zmeny petitu žaloby. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 122/01-107 z 5. mája 2004 vyzval sťažovateľa, aby upresnil petit žaloby a predložil požadované písomnosti. Okresný súd pokynom zo 14. mája 2004 vyzval sťažovateľa na doplatenie súdneho poplatku. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 122/01-110 z 5. mája 2004 pripustil zmenu petitu žalobného návrhu sťažovateľa. Sťažovateľ doručil okresnému súdu 28. mája 2004 tlačivo s uhradeným súdnym poplatkom.

Sťažovateľ doručil okresnému súdu 4. júna 2004 písomnosti týkajúce sa predmetu konania v zmysle uznesenia okresného súdu č. k. 18 C 122/01-107 z 5. mája 2004. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 7. júna 2004 ďalšie písomnosti týkajúce sa predmetu konania. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 25. novembra 2004 vyjadrenie týkajúce sa predmetu konania.

Okresný súd vydal 13. septembra 2004 pokyn na vypracovanie výzvy sťažovateľovi na doplatenie súdneho poplatku a prípravu rozhodnutia o zmene žalobného návrhu týkajúceho sa zmeny označenia odporcu. Okresný súd vypracoval 19. októbra 2004 úradný záznam týkajúci sa predmetu konania. Okresný súd vydal 19. októbra 2004 pokyn na doručenie výzvy sťažovateľovi, aby v stanovenej lehote uhradil doplatok súdneho poplatku. Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu 8. novembra 2004 úhradu doplatku súdneho poplatku.

Okresný súd vydal 5. januára 2005 pokyn na predloženie spisu zákonnému sudcovi na ďalší postup v konaní. Okresný súd vydal 25. januára 2005 pokyn na vypracovanie uznesenia o zmene v osobe odporcu. Okresný súd uznesením č. k. 18 C 122/01-130 z 9. marca 2005 vyhovel návrhu sťažovateľa na zmenu v označení odporcu a 10. marca 2005 vydal pokyn na doručenie predmetného uznesenia účastníkom konania s uvedením

predpokladaného termínu pojednávania v mesiacoch september až december 2005. Uvedeným záznamom bez označenia čísla listu posudzovaný spis končí.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, pričom nestačí, že štátny orgán vo veci koná (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 157/02, I. ÚS 76/03). Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto na naplnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd iba o veci konal a nerozhodol ju s účinkami právoplatnosti a prípadne vykonateľnosti svojho meritórneho rozhodnutia.

Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to konštantne ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvádza, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 10/98, I. ÚS 89/99, III. ÚS 127/03 a ďalšie).

Sťažovateľ využil právny prostriedok, ktorého uplatnenie sa vyžaduje pred podaním návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a podal sťažnosť na prietahy v konaní 9. augusta 2004. Podpredsedníčka okresného súdu v odpovedi z 30. septembra 2004

uviedla, že „... bol konštatovaný zo strany súdu objektívny prieťah v konaní z dôvodu vysokého počtu vybavovaných vecí“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 813/00, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu.

Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitosť vecí“, ústavný súd konštatuje, že hoci predmetom sporu je žaloba týkajúca sa ochrany autorských práv, ide o vec, ktorá patrí po skutkovej a právnej stránke do štandardnej rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva s rozsiahlou judikatúrou v tejto oblasti. Predsedníčka okresného súdu navyše vo svojom stanovisku neuviedla ako dôvod, prečo okresný súd dosiaľ vo veci nerozhodol, ani právnu, ani faktickú zložitosť prejednávanej veci.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd z prehľadu posudzovaného spisu zistil, že sťažovateľ využil procesné oprávnenia účastníka konania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a úpravami žalobného petitu prispel k určitému predĺženiu predmetného konania, pričom uvedené predĺženie konania nie je možné pripísať na ťarchu okresného súdu.

Tretím hodnotiacim kritériom, ktorým ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku postupu okresného súdu došlo k porušeniu vyššie uvedeného práva, ústavný súd zistil, že tomu tak je, a to bez existencie zákonnej prekážky (napr. rozhodnutie II. ÚS 3/00).

Ústavný súd z prehľadu úkonov vykonaných okresným súdom v tejto veci zistil, že okresný súd nevykonával žiadny úkon v posudzovanej veci od 11. marca 2002 do 14. apríla 2003 (13 mesiacov).

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení z 29. apríla 2005 uviedla prehľad úkonov vykonaných v predmetnej veci a vyjadrila sa, že okresný súd postupoval v danej veci v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vybavovaných vecí v oddelení 18 C.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom stanovisku zároveň navrhla nepriznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v prípade, že ústavný súd dospeje k záveru, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, a to z dôvodu pretrvávajúceho nedostatočného personálneho obsadenia okresného súdu vzniknutého po odchode sudkýň do dôchodku, na materskú dovolenku a na Krajský súd v Bratislave, ako aj neúmerne vysoký nápad vecí na občianskoprávnom úseku.

Ústavný súd s prihliadnutím aj na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postup okresného súdu v predmetnej veci vyhodnotil ako konanie, v ktorom došlo k zbytočným prieťahom zo strany okresného súdu v celkovej dĺžke 13 mesiacov (t. j. obdobie od 11. marca 2002 do 14. apríla 2003).

Právo zaručené podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa realizuje takým konaním všeobecných súdov, ktoré plynule smeruje k odstráneniu právnej neistoty osoby, ktorá sa obrátila na súd v konkrétnej veci (napr. rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 40/97). Podľa právneho názoru ústavného súdu vyjadreného v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 14/00 „Otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní“.

Na základe týchto dôvodov ústavný súd dospel k názoru, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, tak ako mu ho zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv a slobôd vzniklo nečinnosťou, môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

V súlade s cit. článkom ústavy ústavný súd prikázal okresnému súdu v namietanom konaní konať bez zbytočných prietáhov.

IV.

Pretože ústavný súd rozhodol o porušení práva sťažovateľa, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Ústavný súd pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vzal do úvahy obdobie nečinnosti okresného súdu, ako aj okolnosť, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k zbytočným prietahom v predmetnom konaní, ale svojimi procesnými úkonmi prispel k určitému predĺženiu posudzovaného konania, ktoré však nemožno pripísať na vrub okresnému súdu. Ústavný súd považuje sumu 10 000 Sk pre sťažovateľa za primeranú so zreteľom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci, a preto žiadosť sťažovateľa, ktorý

požadoval priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 600 000 Sk, vo zvyšnej časti odmietol.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, aplikovaného na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa ústavný súd riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je prípadná náhrada škody.

V súlade s ustanovením § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom uhrádza účastník zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý v odôvodnených prípadoch umožňuje ústavnému súdu podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy, ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa bolo porušené, a teda mal vo veci úspech.

Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom a podľa ktorého ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna šestina výpočtového základu. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Vzhľadom na skutočnosť, že dva úkony právnej služby boli realizované v roku 2005, ústavný súd vychádzal pri týchto úkonoch z oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky, podľa ktorého za prvý polrok 2004 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 15 008 Sk, preto ústavný súd priznal náhradu trov za dva úkony právnej pomoci, každý v hodnote 2 501 Sk. Ústavný súd rozhodol aj o priznaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. dvakrát 150 Sk.

Podľa takto určených kritérií je správny výpočet trov v sume 5 302 Sk, ktoré ústavný súd zaviazal okresný súd uhradiť právnej zástupkyni sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2005